

Ispita

Adrian Erbiceanu

Mai urc, pe ici, pe colo, niște trepte;
De melodii frenetic mă-nconjur
Să uit de larma pusă să deștepte
Tic-tacul unui vis tănuitor.

Se trage ziua-n ea, caniculară;
De toarta nopții gândul îl anin
Măsură-sfetnic cu bătaie rară,
Semn forței ce mă-ndeamnă să revin.

Ce forfotă-i pe strada înserării!
Cu pasul greu de drumuri mă retrag,
Încolăcit în trenele uitării -
Uitării ce mă țintuie în prag...

În naufragii băntuie clipita;
Pâraie-nvolburate curg șuvoi
Ca-n brațe să se năruie ispita -
Ispita umbrei cuibărite-n noi.